

RECENZJA W POSTĘPOWANIU HABILITACYJNYM
DOKTORA KRZYSZTOFA STEFANIAKA

Recenzja pracy habilitacyjnej dr. Krzysztofa Stefaniaka pt. „Neogene and Quaternary Cervidae from Poland (Neogeńskie i czwartorzędowe jeleniowate (Cervidae) z obszaru Polski”

Ocena osiągnięcia naukowego

Osiągnięcie naukowe będące podstawą wszczęcia postępowania habilitacyjnego jest jednoautorską monografią zatytułowaną „Neogene and Quaternary Cervidae from Poland” opublikowaną przez Instytut Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie w roku 2015. Monografia jest obszernym opracowaniem opisowym, morfometrycznym i taksonomicznym 5,5 tys. skamieniałości jeleniowatych z terenu Polski. Książkę przed jej opublikowaniem recenzowało dwóch uznanych paleontologów, bardzo dobrze orientujących się w tematyce opracowania. Ja sam nie dostrzegłem istotnych błędów czy uchybień w tej monografii i jestem pod pozytywnym wrażeniem jej kompletności oraz profesjonalizmu i wytrwałości Autora. Przygotowanie i ukończenie tego dzieła było przedsięwzięciem nadzwyczaj czasochłonnym i wymagało wiele trudu. Jest to niewątpliwie najważniejsze krajowe opracowanie skamieniałości tej grupy ssaków i jednocześnie jedna z najważniejszych monografii paleontologicznych jakie opublikowano w Polsce w ostatnich latach.

Ocena istotnej aktywności naukowej

Po uzyskaniu stopnia doktora w 2001 r. i z pominięciem monografii stanowiącej osiągnięcie naukowe będące podstawą wszczęcia postępowania habilitacyjnego Habilitant opublikował 39 artykułów naukowych w czasopismach i 27 rozdziałów w książkach. Daje to łącznie 66 publikacji w okresie 2002–2016, a więc średnio 4,4 publikacji na rok. Wynik ten dowodzi wysokiej aktywności publikacyjnej Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora.

Spośród tych 66 publikacji, 50 (76%) ukazało się w języku angielskim, a 16 (24%) w języku polskim. Trzy publikacje (4,5%) są samodzielne. Liczba autorów w pozostałych waha się od dwóch do kilkunastu, przy czym Habilitant jest pierwszym autorem w 14 publikacjach wieloautorskich (22%). Deklarowany udział Habilitanta w publikacjach współautorskich wynosi od 5% do 60%.

Wśród tych 66 publikacji jest 28, które ukazały się w czasopismach indeksowanych przez Journal Citation Reports. Wszystkie są współautorskie, przy czym liczba autorów waha się od dwóch do 13 (średnio sześciu autorów). Habilitant jest pierwszym autorem w dwóch publikacjach (7%), drugim w 12 (43%), a trzecim, czwartym, piątym, szóstym, siódmym, dziesiątym lub dwunastym w pozostałych. Deklarowany udział Habilitanta wynosi 60% w dwóch publikacjach, 50% w jednej, 40% w jednej, a w pozostałych waha się od 5% do 30%, (średnio wynosi 22,5% na publikację).

W paleontologii do niedawna powszechne były publikacje jednoautorskie lub dwuautorskie ze zdecydowanie przeważającym wkładem jednego z autorów, który zwykle występował jako pierwszy w kolejności. W ostatnich latach gwałtownie przybywa pozycji wieloautorskich, których autorzy często mają duży kłopot gdy wydawca wymaga określenia wkładu każdego z autorów. Dorobek Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora wydaje się wpisywać w ten — nie wiem czy dobry — trend. Chociaż jednak średni wkład Habilitanta w publikację jest niewysoki, to jednak są trzy publikacje gdzie wynosi on 50–60% i łączna liczba publikacji jest stosunkowo duża, co powoduje, że łączny wkład Habilitanta jest znaczący i uważam, że zadowolający czy wystarczający.

Cały dorobek publikacyjny habilitanta składa się z 79 publikacji, a więc jest ilościowo stosunkowo duży. Całkowita liczba cytowań publikacji Habilitanta bez autocytowań według stanu

w bazie Web of Science (Core Collection) [Author Search, Create Citation Report] z dnia 13 maja 2016 r. wynosi 87 (117 łącznie z autocytowaniami), a wskaźnik h Hirscha wynosi 6 (w Załączniku 10 dokumentacji Habilitant podaje odpowiednio 103, 146 i 7). Liczba cytowań nie jest wysoka, ale też nie jest bardzo niska. Wskaźnik h można uznać za zadowalający jak na ten obszar badań. Chociaż liczba cytowań nie jest wysoka, jasno pokazuje, że wyniki badań Habilitanta są znane w środowisku badaczy tej tematyki i przez nich cytowane. Trzeba dodać, że Scopus (13 maja 2016) podaje wyższą liczbę cytowań (120 bez autocytowań, 156 z autocytowaniami) i wyższy współczynnik h (7).

Habilitant wygłosił jeden referat na konferencji międzynarodowej i był współautorem 30 innych referatów wygłoszonych na 21 konferencjach międzynarodowych i krajowych oraz 21 posterów przedstawionych na 14 konferencjach międzynarodowych i krajowych. Współredagował cztery tomy konferencyjne i był autorem lub współautorem 13 rozdziałów w przewodnikach wycieczek konferencyjnych. Był członkiem komitetów organizacyjnych trzech międzynarodowych i trzech krajowych konferencji naukowych.

Uczestniczył w realizacji sześciu krajowych projektów badawczych, ale nie kierował żadnym z nich. Za to współkierował pracami wykopaliskowymi w jaskini na Ukrainie, a także wielokrotnie kierował wykopaliskami w stanowiskach jaskiniowych w Polsce. Nie odbył stażu zagranicznego.

Wykonał 11 recenzji wydawniczych (w tym dwie dla stosunkowo wysoko impaktowych czasopism *Ibis* i *Zoological Journal of Linnean Society*), a także recenzował projekt badawczy dla Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Jest członkiem Rady Konsorcjum Centrum Badań na Faunę Plejstocenu Europy, a także członkiem Zarządu Sekcji Speleologicznej Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika.

Ma duży dorobek dydaktyczny w zakresie prowadzenia wykładów, ćwiczeń i zajęć terenowych dla studentów. Wypromował 30 magistrantów. Ma osiągnięcia w pracy organizacyjnej na Uniwersytecie Wrocławskim, a także poza Uniwersytetem. Ma też znaczący dorobek w zakresie popularyzacji nauki.

Był nagradzany za swoją działalność. Dwukrotnie uzyskał nagrodę I stopnia im. Marii Markowicz-Łohinowicz Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika (za współredakcję książki i wieloautorską publikację), a także wielokrotnie uzyskiwał wewnętrzne nagrody Uniwersytetu Wrocławskiego za osiągnięcia organizacyjne, naukowe i dydaktyczne.

Wniosek

Osiągnięcia naukowe dr. Krzysztofa Stefaniaka po uzyskaniu przez niego stopnia doktora stanowią znaczny wkład w rozwój reprezentowanej dyscypliny naukowej. Doktor Stefaniak wykazał się istotną aktywnością naukową. Tym samym spełnia ustawowe wymogi stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. Stawiam wniosek o dopuszczenie dr. Krzysztofa Stefaniaka do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Warszawa, 13 maja 2016 r.

Prof. dr hab. Mieczysław Wolsan

Muzeum i Instytut Zoologii PAN, ul. Wilcza 64, 00-679 Warszawa

Telefon: 022 629 3221 w. 150, E-mail: wolsan@miiz.waw.pl